

המישפטי של מישרד הביטחון. למחרת באה התשובה — "הכל כמו ש" אמרנו" המיכרו הזכרו בסדר גמור.

מהדסק "השחלב"

ב ימים שבאו לאחר מכן חלה התפתחות מרעושה בחקירה. התברר כי עיסקייהשוחד של אבני עם רס"ן מאיר ועם יואל מירון, החלו כאשר היה חיים ירון כתת-אלוף, ראש מחלקת ציוד חי"ר אוויר.

פניתי בתוסלב לחיים ירון, שפרש מצה"ל באוגוסט 1974 ועבר לעבוד בחברת יבואניהנשק האחים מילצ'ן (עיסקי האחים מילצ'ן יזכו בטיפול עיתונאי נפרד). שאלנו אותו אם הכיר את פיקודו רביסרן מאיר, ואת הספק אמנו אבני. ירון השיב כי אחת פיקודו שירי תו עשרות קצינים. את רס"ן מאיר הכיר היכרות שוטחית מלבד, את אבני הכיר כאחד התעשיינים שי עבדו עבור מחלקתו.

ירון אמר כי מעולם לא שמע שמועות על שוחד במחלקתו. "אם שמעת משהו, פנה למפקד חיל-האוויר", אמר לי. היתה זו הפעם היחידה שהיפנה אותי אל המפקד, בניגוד לטענותיו שלו. עוד באתו יום נודע לי שרס"ן מאיר פנה בשעתו ליוסף מהרשק, בעד בית-החרושת "התבואה" בחיפה, אמר לו כי תת-אלוף ירון עדי מר להשתחרר מהצבא ורוצה לר" כוש מניות במיפעלו, כדי להמשיך לשמור על "קשרים טובים".

המידע שבידי הצביע על כך שבניגוד לאבני, שנהג להשתית אנשים, הרי מהרשק, בעל בית-החרושת התכופ, שהקים מיפעל ענק יעיל בעשר אצבעותיו. נאלץ להשתלב ב"שיטה" בניגוד לצונו. פשוט, כדי שי יוכל לזכות במיכרום. אחרת לא היה לו כל סיכוי לקבל עבודות ממישרד הביטחון. למרות כל זאת נראתה לו דרישתו האחרונה של הרביסרן שייצג, לדבריו, את התת-אלוף — "שטנית" והוא השליכו מישרדו.

מהרשק שהה אותה עת בחו"ל, ולא יכולתי לשוחח עימו. בנו אמר לי: "לא אומר מילה. זכה לאבני. אם ירצה, יהיה לו מה להגיד לך".

בינתיים אומת מידע זה ממקור אחר. התברר כי מהרשק, דרך נציגו בתל-אביב, אכן פנה בתלונה לאלוף-המשנה יצחק שור, סגן-היועץ-המישפטי של הרמטכ"ל, סיפר לו את כל הפרשה. שור, למרבה הפלא, לא ציווה לפתוח בחקירה נימרצת, אלא היפנה את התלונה לתת-אלוף חיים ירון עצמו — האיש שנגדו, למעשה, הופנתה התלונה!

מהרשק הוזמן לבירור, וזדהם להיווכח כי עליו לקיים את הבירור עם חיים ירון. מי שהרביסרן טען כי נשלח מטעמו, הוא נתקף שם סתם, טען כי כלל העניין כולו מקורו באי-הבנה בלבד.

אחיה עת שורבב לפרשת חיים ירון שמו של ישראל רוט, מישהו למנכ"ל הידעיה האווירית. הידעיה שבידינו אמרה כי חברת ש.ה.ל, חברת-בת של התעשייה האווירית, הפסידה מיכרו גדול, למרות שי הצעת-המחיר שהגישה היתה נמוכה מזו שהגיש אמנו אבני, בעל א.ג.י. ישראל רוט, שקדם לחיים ירון בתפקידו כראש מחלקת ציוד-אוויר, טילפן לירון וי שאלו לפשר הדבר. לבסוף נסתיים הבירור בלא-כלום.

ישראל רוט, אדוני פניתי לאימות המידע, סירב להגיש את היפנה אותי לאלקנה גלי, דובר התעשייה האווירית. למרבה הפלא היה הי דובר אותו זמן בחופשה.

עוררו, דורון סוסליק, ביקש שבוע ימים לבדיר את הנושא. בתום השבוע, כאשר פניתי אליו, התברר כי יצא למילואים. העוזר השני, שי תדמור, נתבקש על-ידי בברר את העניין, אך בלא כל הודעה יצא גם הוא למילואים. רך מקץ שבועיים, אחרי שפורסמה הכתבה ("מיכרו של זהב" — ואה לעיני) נאות ישראל רוט לשוחח עימי בשנית. אמר: "איני אומר דבר, הנושא נמצא בחקירת מ"ח. איתם דיברתי".

"לספסר בדם בניו..."

כ ה החקירות הללו קדמו לפירסום הכתבה הראשונה, שראתה אור ב-19 במאסר. התגובות עליה הראו, כי עובדי מישרד-

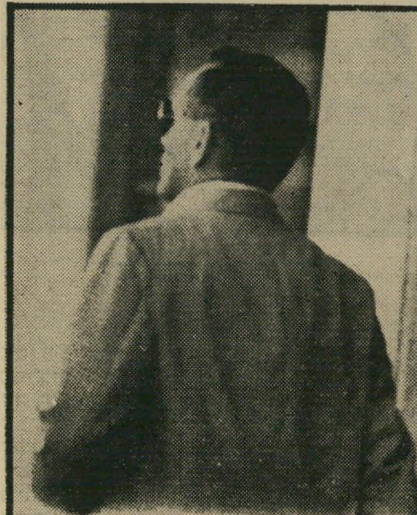
הספקים של מישרד הביטחון. בהמשך החקירה נאסף גם מידע שהחשיד את רביסרן מאיר ואת יואל מירון, סקיד בכיר במישרד הביטחון (רביסרן מילואים בחיל-האוויר), כאנשים הי משוחזים דרדקבע על-ידי אמנו אבני. אחרי סריקה מאומצת אף נמצאו תעשיינים שהסכימו להעיד בבית-המשפט על כל הי ידוע להם על עיסקייהשוחד.

אבל אבני בקריתו במיפעלו שבקרית-גת, אך הוא סירב לשוחח בנושא.

התמונה שנתגלתה היתה מהירידה. התי-אימה יותר למתרחש ברפובליקת-בנגנות דרום-אמריקאית. קיבלנו מידע על מיכרום מוויפנים, על הקמת חברות סקטיביות הי משתתפות במיכרום במחירים גבוהים, כדי שהצעה שנקבעה מראש על-ידי מקי בלי השוחד, תזכה בפרוייקט. למדנו לי הכיר את שיטת "דרישות השינוי", שב-אמצעותה זוכה במיכרו מגיש ההצעה הי זולה — ולפעם מגיעה דרישה מצה"ל (דרך רס"ן מאיר הנ"ל) לשינוי בעבודה, הדרישה מאושרת על-ידי יואל מירון (מר מישרד הביטחון), ועבור השינוי דורש הי זוכה הויתורעפות. ומקבל אותה.

קיבלנו מיסמכים שבהם ציינו אנשי חיל-האוויר, בהתכתבות פנימית למישרד-הביטחון, כי היצרון אמנו אבני, שנבחר לביצוע עבודה מסויימת, לא יוכל לעמוד בה, וכי הוא מתמצא בנושא וקרוב לוודאי שנקבל מיתקנים שלא יעמדו ב"דרישות", זאת, בצירוף העובדה שהצעת המחיר של אבני לא היתה הוולה ביותר. בשלב זה נצטבר די חומר עובדי דתי ומישפטי כדי להחז בפיורסום המומצאים, אך הוחלט במערכת להמתין, להעביר את החומר למעי רכת-הביטחון, כדי שזו תוכיח לחי קור בטרם יתפרסמו הדברים, וקני דם שהחשודים ינסו למשמש עיקי בות.

פניתי לצה"ל בעניין רס"ן מאיר, ול-מישרד הביטחון בעניין יואל מירון. מישר-

צולם בחשאי

תת-אלוף ירון, שהעולם הזה חקר את החשד שהיה מעורב בעיסקי שוחד כאשר שירת בצמרת חיל-האוויר, צולם בחשאי על-ידי העולם הזה, אחרי מעקב ממושך, לפני פירסום הכתבה הראשונה לפני חמישה שבועות.

טרה-צבאית-חוקרת (מ"צ"ח) של חיל-האוויר החלה לחקור בנושא ביסודיות, אילו מישרד הביטחון קיבלתי כעבודת זמן קצר תשובה לקוגנית: המימצאים הסריי-שחר. נמסר לי שם כי יואל מירון נחשב סקיד הגון וישר, וכי המיכרו שבו זכה אמנו אבני, בעל בית החרושת א.ג.י. היה כשר. "הגיע הזמן שתדע", זרקו לעברי בביטול, "שבועדת-המיכרוים יושבים לפחות שלוי שה אנשים, כך שאפילו היה מירון משוחד וזכרו שזה לא כך — הוא לא יכול היה לשנות דבר", זאת, למרות שהוכחתי לאנשי מישרד הביטחון כמירוש כיצד שי טה יואל מירון בוועדה-מיכרוים שבה היה הוא עצמו חבר, ועקף אותה.

ארבע אצבעות

חיל-האוויר, האלוף בני פלד, מול עורף העולם הזה, כשנפגש בו במיקרה, אחרי שיחה טלפונית חריפה. פלד טען כי נאמר לחוקר העולם הזה ארבע פעמים על-ידי תת-אלוף חיים ירון לפנות אל מפקד החיל, וכי החוקר משקר בהכחישו זאת. התערבותו של בני פלד במהלך החקירה היתה אחד הפרקים התמוהים בפרשה.

המישפט העליון, רימו את השופטים. חברת עידן הנדסה הפסידה את המיכרו. קודם שפירסמנו את הכתבה פנינו שוב למישרד הביטחון. גם הפעם היתה התגובה שגירתית: "זה לא ייתכן, אין כל אמת בהאשמי מות אלו".

האשמות העולס הזה כי שופטי בית-המישפט העליון רומה, נתקלו בתגובתי תמיהה גם בפרקליטות המדינה, שהתקשתה להאמין כי הן נכונות.

מישאל חשיו, מישנה לפרקליט הי מדינה, החל אוסף חומר כדי לתי בוע את "העולם הזה" לדיון.

רק אחרי ההתפתחות המפתיעה בפרשה, ולאחר שהתקשרו עם המישרד, נוכחו אני שי הפרקליטות לדעת כי סיפור העולס הזה אינו דימינוי כלל.

עבודה לחיטול

ב ינתיים הלכה הטבעת סביב רשימת האנשים שהוזכרו בהעולס הזה ונתי הדקה. היחידים שבו בגלוי לכל הנושא היו אנשי מישרד הביטחון, שעדיין נשאר איננים בדעתם כי "הכל ברווח עיתונאי, אין אף מילה אחת שאמת בכל הי האשמות".

אלם אנשי המישרד הצבאית והאורחית חשבו אחרת. נתגלו הסתעפויות חמורות. לפתע חלה בנושא "עירוד הק מת מיפעלים בעיירות-פיתוח", שעבדו עבור מישרד הביטחון, תפנית מפתיעה. נתגלתה אפשרות שעבודה ביטחנית לחופה מסויי מת, בשווי שניים וחצי מיליון דולר, לה הופנתה למיפעל שפרם התי כם, באוויר-פיתוח, ובניתיים התי כוון מיפעליהם, שחיה עמום עברי דות, להעביר את התזמנה לספקי מישנה כציוד המרכז.

נתגלה כי אמנו אבני לא רק זכה במיכרום מסובכים, אלא היה גם בעליה של חברת-שיפון שהיתה אמורה לתקן את המיתקנים שהסכו צרות למחלקת-ציוד. נתגלו מכתבים שבהם התלוננו אנשי חיל-האוויר על כי רמת ביצוע השיפונים דלמת אספקת המיתקנים המקוריים — בלתי-נסבלת.

דיברתי עימי מנהל חברת מור-כרמי, לתיכנון ולייעוץ הנדסי, שנשכרה על-ידי מישרד הביטחון כדי להושיע את אמנו אבני, לאחר שזה זכה שלא-ביושר במיכרו בעל דרגת חשיבות חיונית ביותר עבור חיל-האוויר ולא הצליח לבצע את העבודה. דו"ח חברת-הייעוץ היה קטלני ביותר.

קיבלתי מידע על מיספר מיפעלים נוסים, ועל סיטונאים לציוד מסויים, שקשי ריהם עם רביסרן מאיר היו שנויים-במחלוקת. העברתי מידע זה, כאת מרבת שאר הפרטים, לידי המישרד. קיבלתי לעיון דרישנייר, המופקד בעת בודיים נאמנות, ועליו כתבי ידו של רס"ן מאיר, במסמך זה ניסה להשחית תעשייו הגון, הציע

הביטחון, שעד כה סינקה אותם העיתונות והתייחסה אליהם בכפפות של משי, הוכו בהלם. למחרת פירסום הכתבה הוזמנתי אל סגן ניצב משה כץ, במטה-הארצי של המישרד. כץ אמר לי בפשטות: "בני נפצע במלי חמת יום-הכיפורים. בצוות שלי יש בחורים שאף הם נפצעו במלחמה האחרונה. אנשי הצוות ואני נעשה הכל, כדי לחשוף את הפרשה עד תום. נעצרו סביבה-השעון כדי למנוע ממושחתים לספסר בדם בנינו. ב-24 השעות האחרונות עלינו כבר על עיקבות ראשונים. אם יש לך מידע נוסף שלא פירסמנו, אני רוצה שיתוף-פעולה מצידך".

התבוננתי בסגן-ניצב כץ וידעתי, כי הוא האיש שילך בעניין זה עד הסוף, בניגוד לאנשי מישרד הביטחון, שלא נקפו אצבע לחקור בנושא.

ההתרשמות הראשונית שלי מקצין-מישרד הגון ונימרוץ זה, נותרה בעינה משך כל מגע עימו.

בינתיים, אחרי פירסום הכתבה הראשונה, החל זורם למערכת העולס הזה שפע של מידע. ברכתי ומצאתי כי תת-אלוף (מיל), חיים ירון אינו מכיר את אמנו אבני היכרות שוטחית בידי כרבריו. שניהם ילידי טבריה, ומיוודים עוד מצעירותם. ירון בני קר לאיפעם במסיבות שערך אבני בדירת-הפנטהאוז שלו בתל-אביב, כאשר הפך תעשייו מכובד וספק גדול של מישרד הביטחון.

אנשים רבים טענו כי הם מתי-קשים והאמין שרביסרן מאיר יכוד היה להשתוד במחלקת ציוד באי-מפריע, הוא שיויעו הי דבר, בדרך כלשהי, לידעתי שי ראשיה-מחלקה חיים ירון.

בדיבר עם חשיפת שורה שלמה של מעשי-שחיתות של אמנו אבני בשיחוד קצינים, בהטיית מיכרום, באספקת מיכ-שור בעל איכות ירודה למישרד הביטחון, גיליתי כי אחיו של רביסרן מאיר עובד במיפעלו של אבני (י), ומקבל ממנו מדי פעם, "מענקי-השתלמות", וכי מאיר עצמו ניסה לשחד את הנתונים לפיקודו כדי שלא יגלו דבר על מעשיו.

כתוצאה ממידע נוסף זה, הצי מייורה תמונה שהייתה מהירידה עוד יותר מששיעורנו. מיכרוים רבים, המסתבמים בעשירות מיליוני דולר, דות, הוטו מחלקת ציוד-אוויר שלא כדין, במשך שנים.

ואו, בעוד המישרד הצבאית והאורחית חוקרות בפרשה ותוהות על נקצנו של חיים ירון, באה אלי אותה שיחת-טלפון מפתיעה ממפקד חיל-האוויר, זאת, למרות שתוצאת אות החקירה החלו מגלות בבירור כי כל האשמות העולס הזה אמת הן.

האלוף פלד

החערב והעליב

עיסקות שיחתי הטלפונית עם הי אלוף פלד, נשלח אליו (ב-25 במאסר 1975) ממערכת העולס הזה מיכתב חריף ביותר שמה על התערבותו בחקירה תל-ייה ועומדת. האלוף לא טרח להגיב כלל. שריה-ביטחון אישר קבלת העתק. התערבותו של מפקד חיל-האוויר בי חקירה תלוייה-ועומדת חמורה מאי-כמות, ומעוררת שאלות נוקבות.

במיקרה הטוב ביותר, היו אלה אי-זהירות ופזיונות חריגות.

מה יכול היה המפקד לומר לי, אילו פניתי אליו? מה יכול היה לדעת על עיסקי התת-אלוף שלו לשעבר?

כיצד העז האלוף לפנות אל עיתונאי, בנוכחות התת-אלוף (מיל) — שנעצר לון אחר-מכן ושחרר בערבות — בסיגנון כגון זה, ובצורה שירון מוכרח היה לפרשה כגיבוי וכמתן סעד מוסרי לו? בשעה שירון עמד כבר בחקירה של מ"ח חיל-האוויר, הכסוף ישירות לאלוף פלד?

בכתבה השנייה בסידרה על השחיתות הביא העולס הזה (1961) שורה ארוכה של מימצאים חדשים. בין השאר טענו כי שופטי בית-המשפט העליון הוטעו, כי שבתם כבית-דין-גבוה לצדק, בשעת בירור בקשתה של חברת עידן הנדסה — שטענה כי אמנו אבני, בעל א.ג.י, זכה במיכרו מישרד הביטחון שלא כדין והועדף על-פניה.

יואל מירון, פקיד מישרד הביטחון ואמנו אבני היטעו, ביועין, בתצהיריהם את בית-

ארבע אצבעות

חיל-האוויר, האלוף בני פלד, מול עורף העולם הזה, כשנפגש בו במיקרה, אחרי שיחה טלפונית חריפה. פלד טען כי נאמר לחוקר העולם הזה ארבע פעמים על-ידי תת-אלוף חיים ירון לפנות אל מפקד החיל, וכי החוקר משקר בהכחישו זאת. התערבותו של בני פלד במהלך החקירה היתה אחד הפרקים התמוהים בפרשה.

המישפט העליון, רימו את השופטים. חברת עידן הנדסה הפסידה את המיכרו. קודם שפירסמנו את הכתבה פנינו שוב למישרד הביטחון. גם הפעם היתה התגובה שגירתית: "זה לא ייתכן, אין כל אמת בהאשמי מות אלו".

האשמות העולס הזה כי שופטי בית-המישפט העליון רומה, נתקלו בתגובתי תמיהה גם בפרקליטות המדינה, שהתקשתה להאמין כי הן נכונות.

מישאל חשיו, מישנה לפרקליט הי מדינה, החל אוסף חומר כדי לתי בוע את "העולם הזה" לדיון.

רק אחרי ההתפתחות המפתיעה בפרשה, ולאחר שהתקשרו עם המישרד, נוכחו אני שי הפרקליטות לדעת כי סיפור העולס הזה אינו דימינוי כלל.

עבודה לחיטול

ב ינתיים הלכה הטבעת סביב רשימת האנשים שהוזכרו בהעולס הזה ונתי הדקה. היחידים שבו בגלוי לכל הנושא היו אנשי מישרד הביטחון, שעדיין נשאר איננים בדעתם כי "הכל ברווח עיתונאי, אין אף מילה אחת שאמת בכל הי האשמות".

אלם אנשי המישרד הצבאית והאורחית חשבו אחרת. נתגלו הסתעפויות חמורות. לפתע חלה בנושא "עירוד הק מת מיפעלים בעיירות-פיתוח", שעבדו עבור מישרד הביטחון, תפנית מפתיעה. נתגלתה אפשרות שעבודה ביטחנית לחופה מסויי מת, בשווי שניים וחצי מיליון דולר, לה הופנתה למיפעל שפרם התי כם, באוויר-פיתוח, ובניתיים התי כוון מיפעליהם, שחיה עמום עברי דות, להעביר את התזמנה לספקי מישנה כציוד המרכז.

נתגלה כי אמנו אבני לא רק זכה במיכרום מסובכים, אלא היה גם בעליה של חברת-שיפון שהיתה אמורה לתקן את המיתקנים שהסכו צרות למחלקת-ציוד. נתגלו מכתבים שבהם התלוננו אנשי חיל-האוויר על כי רמת ביצוע השיפונים דלמת אספקת המיתקנים המקוריים — בלתי-נסבלת.

דיברתי עימי מנהל חברת מור-כרמי, לתיכנון ולייעוץ הנדסי, שנשכרה על-ידי מישרד הביטחון כדי להושיע את אמנו אבני, לאחר שזה זכה שלא-ביושר במיכרו בעל דרגת חשיבות חיונית ביותר עבור חיל-האוויר ולא הצליח לבצע את העבודה. דו"ח חברת-הייעוץ היה קטלני ביותר.

קיבלתי מידע על מיספר מיפעלים נוסים, ועל סיטונאים לציוד מסויים, שקשי ריהם עם רביסרן מאיר היו שנויים-במחלוקת. העברתי מידע זה, כאת מרבת שאר הפרטים, לידי המישרד. קיבלתי לעיון דרישנייר, המופקד בעת בודיים נאמנות, ועליו כתבי ידו של רס"ן מאיר, במסמך זה ניסה להשחית תעשייו הגון, הציע

הביטחון, שעד כה סינקה אותם העיתונות והתייחסה אליהם בכפפות של משי, הוכו בהלם. למחרת פירסום הכתבה הוזמנתי אל סגן ניצב משה כץ, במטה-הארצי של המישרד. כץ אמר לי בפשטות: "בני נפצע במלי חמת יום-הכיפורים. בצוות שלי יש בחורים שאף הם נפצעו במלחמה האחרונה. אנשי הצוות ואני נעשה הכל, כדי לחשוף את הפרשה עד תום. נעצרו סביבה-השעון כדי למנוע ממושחתים לספסר בדם בנינו. ב-24 השעות האחרונות עלינו כבר על עיקבות ראשונים. אם יש לך מידע נוסף שלא פירסמנו, אני רוצה שיתוף-פעולה מצידך".

התבוננתי בסגן-ניצב כץ וידעתי, כי הוא האיש שילך בעניין זה עד הסוף, בניגוד לאנשי מישרד הביטחון, שלא נקפו אצבע לחקור בנושא.

ההתרשמות הראשונית שלי מקצין-מישרד הגון ונימרוץ זה, נותרה בעינה משך כל מגע עימו.

בינתיים, אחרי פירסום הכתבה הראשונה, החל זורם למערכת העולס הזה שפע של מידע. ברכתי ומצאתי כי תת-אלוף (מיל), חיים ירון אינו מכיר את אמנו אבני היכרות שוטחית בידי כרבריו. שניהם ילידי טבריה, ומיוודים עוד מצעירותם. ירון בני קר לאיפעם במסיבות שערך אבני בדירת-הפנטהאוז שלו בתל-אביב, כאשר הפך תעשייו מכובד וספק גדול של מישרד הביטחון.

אנשים רבים טענו כי הם מתי-קשים והאמין שרביסרן מאיר יכוד היה להשתוד במחלקת ציוד באי-מפריע, הוא שיויעו הי דבר, בדרך כלשהי, לידעתי שי ראשיה-מחלקה חיים ירון.

בדיבר עם חשיפת שורה שלמה של מעשי-שחיתות של אמנו אבני בשיחוד קצינים, בהטיית מיכרום, באספקת מיכ-שור בעל איכות ירודה למישרד הביטחון, גיליתי כי אחיו של רביסרן מאיר עובד במיפעלו של אבני (י), ומקבל ממנו מדי פעם, "מענקי-השתלמות", וכי מאיר עצמו ניסה לשחד את הנתונים לפיקודו כדי שלא יגלו דבר על מעשיו.

כתוצאה ממידע נוסף זה, הצי מייורה תמונה שהייתה מהירידה עוד יותר מששיעורנו. מיכרוים רבים, המסתבמים בעשירות מיליוני דולר, דות, הוטו מחלקת ציוד-אוויר שלא כדין, במשך שנים.

ואו, בעוד המישרד הצבאית והאורחית חוקרות בפרשה ותוהות על נקצנו של חיים ירון, באה אלי אותה שיחת-טלפון מפתיעה ממפקד חיל-האוויר, זאת, למרות שתוצאת אות החקירה החלו מגלות בבירור כי כל האשמות העולס הזה אמת הן.

האלוף פלד

החערב והעליב

עיסקות שיחתי הטלפונית עם הי אלוף פלד, נשלח אליו (ב-25 במאסר 1975) ממערכת העולס הזה מיכתב חריף ביותר שמה על התערבותו בחקירה תל-ייה ועומדת. האלוף לא טרח להגיב כלל. שריה-ביטחון אישר קבלת העתק. התערבותו של מפקד חיל-האוויר בי חקירה תלוייה-ועומדת חמורה מאי-כמות, ומעוררת שאלות נוקבות.

במיקרה הטוב ביותר, היו אלה אי-זהירות ופזיונות חריגות.

מה יכול היה המפקד לומר לי, אילו פניתי אליו? מה יכול היה לדעת על עיסקי התת-אלוף שלו לשעבר?

כיצד העז האלוף לפנות אל עיתונאי, בנוכחות התת-אלוף (מיל) — שנעצר לון אחר-מכן ושחרר בערבות — בסיגנון כגון זה, ובצורה שירון מוכרח היה לפרשה כגיבוי וכמתן סעד מוסרי לו? בשעה שירון עמד כבר בחקירה של מ"ח חיל-האוויר, הכסוף ישירות לאלוף פלד?

בכתבה השנייה בסידרה על השחיתות הביא העולס הזה (1961) שורה ארוכה של מימצאים חדשים. בין השאר טענו כי שופטי בית-המשפט העליון הוטעו, כי שבתם כבית-דין-גבוה לצדק, בשעת בירור בקשתה של חברת עידן הנדסה — שטענה כי אמנו אבני, בעל א.ג.י, זכה במיכרו מישרד הביטחון שלא כדין והועדף על-פניה.

יואל מירון, פקיד מישרד הביטחון ואמנו אבני היטעו, ביועין, בתצהיריהם את בית-